

ВЕЛИКА СРБИЈА

LA GRANDE SERBIE

БРОЈ 10 сент.

Директор А. ЈОВАНОВИЋ

БРОЈ 10 сент.

ПРЕТПЛАТА ИЗНОСИ:

Месецо 3 франка тромесечно 9 франка, годишње 36 франка

ЦЕНА ОГЛАСИМА:

Ситна огласа 0.20 франк, од петог реда, већи огласи по погодби. Новца се поштом државним комесарима, дипломатским заступаницима или преко Краљ. Срп. Ген. конзулата у Солуну.

ЛИСТ ИЗЛАЗИ СВАКИ ДАН ПО ПОДНЕ

Пошту слати преко Краљ. Срп. Ген. Конзулата у Солуну

РУКОПИСИ СЕ НЕ ВРАЋАЈУ

Стан редакције 29 rue Ptolemaïon 29 Salonique

Поједини бројеви се могу добити у Солуну код агенције „Друштво грчке штампе“ ул. Булгароухтоу бр. 5, близу главне поште.

Дођите, браћо Руси, дођите што пре!

О симпатијама Српскога Народа према белом Цару и светој Русији није потребно ни говорити. Те симпатије утврђене су пре више векова и никаква сила људска, била она у виду терорија незнатних група, било у личним гледиштима или режимима, — није била у стању, не само да уништи него ни да ослаби љубав нашега народа према Русији и веру и наду у њу.

Та љубав ухватила је у народу српском толико јаког корена да се излила и у народном епосу: »Све у славу Бога истинога, а у здравље цара Русскога и његова два свијетла књаза«... гуде српске гусле још од почетка стварања нове Српске државе.

И није чудо, што се ова симпатија тако развила у нашем народу, јер међу свима словенским племенима Срби и Руси су један другом по свему најближи. И вера и језик и црквена служба, душевне особине, љубав према традицији, свему што је своје рођено, словенско, херојство и готовост на жртве, племенитост, безазленост и друге узвишене особине душе, човекове ни код једног народа нису сродније и узвишеније, но што што је то у души народа Руског и Српског.

Због тога данашња Голгота Словенска никога више не потреса по Русе и Србе. И није могло за Србе бити радосније

вести за ове светле празнике, но што је била она о паду последње тврђаве Агарјанске и искрцавању храбрих руских трупа на земљиште наших племенитих савезника — Француза. Јер одамакле после ове друге вести родила се у души свакога Србина жеља и нада: да ће браћа Руси стићи у помоћ својој млађој браћи, Србима, чија је судбина неповратно везана за Словенство и православну Русију. О дођите, дођите на Балкан, мила и храбра наша браћо, дођите што пре, чека вас напаћени за своју веру и племе заробљени брат Србин, чека вас српски војник пун вере и наде на успех словенске ствари, чека вас готов да изврши своју најузвишенију дужност: да с огњишта свога отера кугу, да освети оно робље и гробље по нашој лепој домовини. Дођите што пре, ви узвишени потомци великога Тарас Булбе, који и сина свога не пожали кад овај издаде народну ствар за љубав танане Латинке; дођите и зарите свој непобедни штик правде у месо издајника велике словенске ствари. Тада ће сваки српски војник, и до сада славом увенчан на бојном пољу, постаћи трострук јунак кад у својој непосредној близини види брата Руса, друга по патњама, слави и неустрашивости.

Дођите, браћо, дођите што пре!

КРВАВИ РЕЖИМ

IV.

Најстрашније муке претрпео је од Бугара наш лепо Пореч. Мржња према Поречу је позната још из турскога времена. Бугарске разбојничке банде често су покушавале да продру у овај чисто српски крај, али су се увек разбијене главе враћали.

Свест о својој српској имени и код последњег чобанина у Поречу је подрла. Поречанима није требало организовати чете, да се туку с Бугарима, они су ту дужност вршили по својој сопственој убојности. Недати подрети бугарској пропаганди у Поречу, нити пак бугарској чети — била је девиза свију њихових вођа, а они су ту били неподељени и сложни. Разни Чаулеви, Сугареви, Матови и Грујеви враћали су се потучени, не од организованих чета, већ од сељака, који су

на први пуцањ један другога трчали у помоћ.

Дамњан Грујевић, творац бугарске четничке акције у Македонији, био је дуго роб Срба поречких, који су му доцније живот поклонили, сигурно да им овако његови другови изјаве благодарност, Бугари и благодарност. Какава иронија.

Одмах при наступу у Пореч мржња Бугара почела је вршити своје. Горњи Пореч, који је толико тисућа био грудобран српскога имена у јужној Србији сад не постоји. Осамнаест села спаљено је и са земљом сравнено. Деца, жене, стари и све што је ухваћено под нож је дато. Злочинство одиграно у Здуњу поколења ће једно другога преносити и причати. Овај Пореч претрпео је више него ли

и један крај за време турске владавине. Чувени разбојник Исљам Гаран, убијао је појединачно срчући кафу и пушећу наригле по двадесет поречана за сат, али не Исљам, него ни један дебарски, нити пак арнаутски разбојник из онога времена, није ложио ватру и на ломачи бацао по двадесеторо деце, жена и изнемоглих старца и сејрио у овим невиђеним мукама које подносише невинчади и незаштићене жене и старце. Бугари су у Здуњу такво злочинство извршили и тиме се наслађивали.

Ово своје зликовачко дело правдају тиме: да су их напали Здуњчани из заседе. Лепо. Нека буде и тако — шта су им криви жене и деца? Што нису похватили оне који су се оружјем одупрели њиховој инвазији. Да. Лакше је убијати и на огањ бацати и живу децу и жене пећи, него ли се оружјем одупрети, јер наоружан човек сипа, од чега се бугарски разбојници пажљиво клоне.

Од Здуњског злочинства нико се жив у Поречу није уплашио. На против, оно је имало супротно дејство. Маса народних првака, свештеника и учитеља латиле се оружја и одметнуле у планине, где се и данас херојски боре и Бугарима тешке муке задају. И ако су велику војску у Пореч довели, ипак се врло нелагодно тамо осећају — ту своју већу не крију, јер већ властима преко новина препоручују да предузму нужне мере још сада, јер кад гора озелели биће доцкан. Одметници и браниоци српскога имена имали су — како се тврди — два озбиљна сукоба са бугарском војском. Први је био у близини Здуња 26. децембра пр. год. и том су приликом погинула три бугарска официра и тридесет и седам бугарских војника. Други сукоб био је 1. фебруара код Манастирца где је такође доста Бугара пало. Сва мука и све мере које су Бугари предузели да ове наше орлове похватају, остале су им до сада узалудне. Ни њиховине њихових домова нити пак клање њихове деце, жена и сродника, нити прогонство породица није учинило да се и за часак поколебају.

С тврдом вером у Бога да ће бити српско што је било — они су непоколебљиви на бранику српске ствари.

Листа свију убијених и поклане деце и жена, још нам није стигла, али оно што је познато и што ћемо овде изнети страшно је. Бугарску војску, која је овај покољ извршила, предводио је бугарски разбојник Арса из Локвице. Чим су стигли у Крапу, командант војске, позвао је најбогатијег сељака Конета и његовог сина попа

Тасу. Уценили су их са 300 турских лира и кад им је ова учена положена оба су на сред села заклали. Конета и попа Таса били су стубови српскога имена тамо. Држали су се храбро у најцрњим временима. Њихова смрт није мали губитак наш. Друга им је жртва била глуман манастира Поречког, поп Риста Андрејевић. Њега су подвргли страшним мукама. Бугарски војници јахали су га од села до села, па су му чупали браду наизменице, за тим дрвац под ноште забијали, тражећи од њега да им прокаже благо, које су ту Срби при повлачењу оставили. Назад после неколико дана смиловали су се неки четници бугарски Стојан Спиров и Владимир Цветанов и убили га.

Тако је завршио живот честити служитељ божјег олтара и српскога имена поп Риста Андрејевић.

Б—

Преглед грчке штампе

Коментарисујући с великим одушевљењем искрцавање руске војске у Марсељу, везивалистичка „Патриот“ (Отаџбина) овако завршује свој чланак о том догађају:

„Према нашим нарочитим извештајима, и наши добри суседи Бугари имаће ускоро да осете једно изненађење које неће бити сасвим мало. Изненада ће се они наћи, у Македонији, не само пред француским и енглеским (и српским! Прев.) него и пред руским трупама. Довоља, један део руске војске који се испрцава у Француској биће пренет у Македонију, јер Руси изражавају ватрену жељу да се јстварно увере у колико су напредовали у ратној вештини Бугари, које су они ослободили. Али ће војници краља Фердинанда и г. Радославова имати и још једно изненађење: сазнаће крајем маја или јуна да савезничка војска, с којом ће у главном они сами имати да се боре, износи више од 600.000 људи.“

Исти лист, у истом броју, доноси и ову белешку.

„Објављујемо на другом месту задоцнелу денешну Атинске Агенције о говору Фердинандову пред скупштинским одбором. Користимо се овом приликом да напоменемо тој телеграфској Агенцији да је из ове депеше изостављена за нас Грке најважнији став. То је онај у коме краљ Фердинанд вели да још није довршено дело, јер има још крајева који треба да дођу под власт Бугарске. Питамо: да ли је Агенција

Криво

ХОТЕЛ И ГОСТИОНИЦА
МАРСЕЉ ДО ЦАРИГРАДСКЕ
СТАНИЦЕ
БРАЋЕ ЧОМИЋА

— ИЗ ВИТОЛА —
ПРИМЕРНА ЧИСТОЋА. — УДОВНЕ СОБЕ.
ОДЛИЧНА КУЉНА — ЦЕНЕ УМЕРЕНЕ.
6—

I РЕДА

ХОТЕЛ **Импереријал**

У СОЛУНУ поред самога мора
Отвара се ускоро понова,
пошто је Енглеском штабу
истекао уговор о закупу.

Хотел остаје и даље под управом
својим свима добро познатог дирек-
тора г. **ТАШКА ЧОМИЋА**.

ЧИСТОЋА ЈЕ ПРИМЕРНА, СОБЕ ЕЛЕ-
ГАНТНЕ, ПОСЛУГА ТАЧНА А ЦЕНЕ КАО
И УВЕК УМЕРЕНЕ.
6—

Стовариште женских шешира и
велики избор најмодерније робе
за даме

Д. ХРИСТИДЕ
СОЛУН

Улица Симиџки бр. 17.

МЕЊАЧКА РАДЊА

Баруха Салтиела и С. Скапа

Препоручује се својом солидном рад-
њом, при размени свију врста нов-
чаних вредности по дневном курсу.

СОЛУН, УЛИЦА ВЕНИЗЕЛОС БР. 8.

Купујте прави и најбољи
дуван и цигарете.

„КАВАЛА“

из фабрике

ПАПА АНАСТАСИЈУ
СОЛУН 6—

Велико стовариште

МОДНЕ И ГАЛАНТЕРИСКЕ РОБЕ

најлепше, најсолидније и
најмодерније по строго у-
тврђеној цени

можете купити код

КОФАСА ХРИСИКОПУЛОСА

СОЛУН 6—

ЗУБНО ЛЕКАРСКА КЛИНИКА

ЈОВАНА Н. ХАЦИ ВАСИЛИЈА
ДОКТОР МЕДИЦИНЕ

ЈЕДИНИ ЗУБНИ ЛЕКАР КОЛИ ЈЕ ИЗУЧА-
ВАО СПЕЦИЈАЛНО БОЛЕСТИ УСТА И ЗУБА
У ПАРИЗУ.

ПРИМА ПРЕКО ЦЕЛОГ ДАНА
У СВОЈОЈ КЛИНИЦИ УЛИЦА КЕЈ БР. 49.

— СОЛУН — 6—

ЗА НАСТУПАЈУЋУ СЕЗОНУ

Радња „**HIGH LIFE**“
Браће Хр. Наума

СОЛУН, — УЛ. ВЕНИЗЕЛОС БР. 14.

Најсолиднија радња и стовари-
ште свилене робе за жамине и блу-
зе, велики избор штофова за ко-
стиме и кројаче; разне вунене и
памучне робе. Најаризантији ка-
лико и бело платно за рубље на-
рочите каквоће и т. д. 6—

Уредништво „Велике
Србије“ прима огласе
по умереној цени.

ФАБРИКА ЦИГАРЕТА

„НЕСТОС“

Највећа на Оријенту — 500 радника.

СПЕЦИЈАЛИТЕТИ:

НЕСТОС КИКИ	Дип. 1—
« ГИЗБЕК	« 0-80
« ЈАКИ	« 0-65
« АФРОС	« 0-50

5—

За српску војску, г.г. официре
и савезнике

Цигарете „СРБИЈА“

најбоље су јер су израђене од најбољег и пра-
вог дувана „Кавала“ и удешене према старим
српским цигаретама у кутијама од по 24 ком.
по цени: 1-40; 1—; 0-65 и 0-50 дин.

Дуван „Морава“ пакло 25 грама 0-30 дин.

Продавница у пасажу Бен Рубен бр. 25

I спрат иза хотел „Телеграфа“.

6—10

Господо!

Препоручујемо Вам
да пушите
само

САЛОНИКА

ЦИГАРЕТЕ

КАИРО — АЛЕКСАНДРИЈА — СОЛУН

РУЈА 20 циг. 1 дин.

ПЕРФЕКЦИОН 24 « 1 «

БОГША 24 « 0-80

Специјалитети:

МИРОДАТО 24 циг.

ЛЕДИ 24 « са зл. писком 0-65

« 24 са плута писком

СПЕЦИЈАЛ 24 цигарета 0-50

Дуван за луле. На продају свугде.

5—30

Поводом УСКРШЊИХ ПРАЗНИКА па и даље
као никада до сада:

Најбоља роба, по умереној цени

уверите се и посетите

* * * **ТИРИНГ** * * *

улица Венизелос бр. 5.

— Елегантно — Солидно — Јевтино —

С тога у Солуну купујте све ваше потребе одела,
обуће итд. код

ТИРИНГА

Ту ће те наћи: најбоље и најмодерније костиме, ше-
шире, обућу, кошуље, чарапе, краватне, мириса итд.,
за госпође, господу и децу као и нарочите артикле
за г.г. официре и војнике. 4—9

ЧИТАЈ **ВЕЛИКУ**
СРБИЈУ * * * * *

Пажња српској војсци

У Солуну је једина француска фирма чије је
седиште у Паризу улица Лафајет бр. 126.

ОРОСДИ-БАК

Продаје све врсте конфекционе робе: одело, шешире итд.
кућинско посуђе, све врсте намирница и деликатеса.
Велико стовариште најбољих вина и ликера. С тога јој
поклоните поверење. Услуга најсолиднија. Цене утврђене
и умерене. Прима српски новац по дневном курсу.

ЦЕНТРАЛА улица Краља Ираклија

ФИЛИЈАЛИ: улица Венизелос бр. 4 и 8, где се говори и српски.

5—